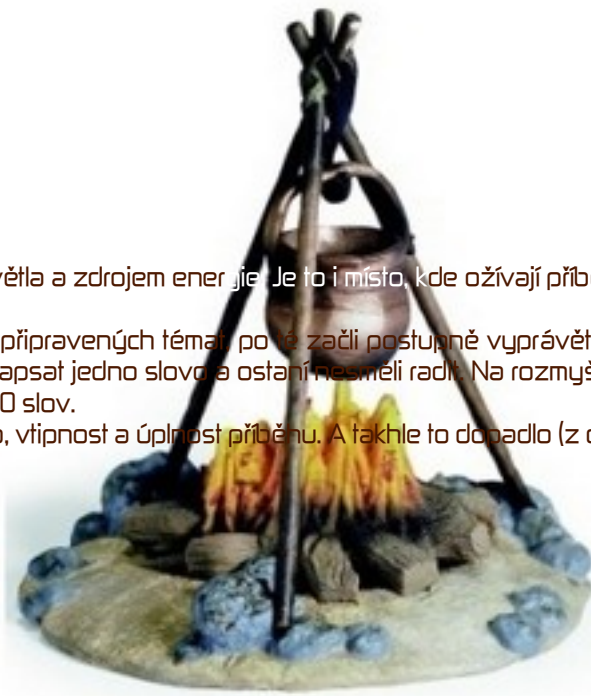

Ohniště

... není jen znakem tepla, světla a zdrojem energie. Je to i místo, kde ožívají příběhy a legendy a to mnohdy dost spontánně.

Hráči si vylosovali jedno z připravených témat, po čem začli postupně vyprávět - každý jedno slovo a zapisuje jej na papír. Každý musel zapsat jedno slovo a ostatní nesměli radit. Na rozmyšlenou každého slova bylo vždy max. 5 vteřin. Takhle psali 80 slov.

Hodnotila se kvalita, vtipnost a úplnost příběhu. A takhle to dopadlo (z dochovaných, autoři neuvedeni):

„Jednou šlo Slunce na procházku do velkého lesa a potkalo tam Měsíc. Zastavili se, aby si popovídali jako kamarádi o životě a jiných věcech. Dlouho se takhle bavili až začala padat noc. Měsíc vystoupil na oblohu, aby tam začal zřít. Slunce už pomalu muselo spěchat domů, aby se odpočalo. Byl to krásný den. Měsíc byl po předchozí rozmluvě unaven, ale stejně nesměl zajít. Až konečně nastalo ráno, jenž signalizovalo konec dlouhé pouti.“

„Oheň a voda jsou krásné přírodní živly naší přírody. Milé děti šli domů, oheň s vodou na cestě k městu jim je do zpěvu, ale jejich životy byly nelehké. Děti, nemyslete si, že jim život lehký. Jenže jeden muž je přepadl. Oheň se zamyslel, popálil muže. Voda taky přispěla k záchraně ubohých dětí. A tak žili krásně až do sobotního dne, tedy nashledanou.“

„Byla jednou jedna hvězda, která byla bílá a svítila hodně. A hřála. Její barva byla stříbrná. Jednou se rozsvítila, utekla do měsíce června, který měl málo dní, a tak se vrátila na oblohu a byla velmi populární, protože se objevila z vesmíru. Na noční obloze ostatní hvězdy, které tam už nebyly už tak blbě svítila a pak se vrátila na noční oblohu. Najednou se pohádala a poprala se, spadla na zem k našemu pánovi, kde uhasla a to se stává.“